

ANNALIUM
PADERBORNENSIVM
LIBER II.

B. BADURADUS,
II, EPISCOPVS
PADERBORNENSIS.

Annus Christi 815.

Leonis III. Papæ 20.
Ludovici Pij Imp. 2.
Baduradi Ep. Pad. I.

Dicitur excessum Hathumari Episcopi, subrogatus est Baduradus, Anno Christi 815. Ludovici Pij Imperatoris secundo; quem altero dehinc anno semper est consecutus, gesto Episcopatu in quadragesimum tertium annum. Nomen hujus Præfulis pro scriptorum varietate varium; alij Baderatum & Baduratum, alij Baduradum & Baduranum vocant. Teganus priscus ex eadem ætate scriptor Baradadum appellavit. Nostri (quod certius ei in diplomate Ludovici Pij nomen est) Baderadum & Baduradum scribunt. Præclarus & dignus eo sæculo Episcopus; quem ab integritate vitæ, fervore religionis, magnitudine animi, atque ab omni virtutum ornatu scripta factaque mirificè commendant. Paucis hæc Jdo Presbyter complexus in actis Liborianis. *Hathumaro, inquit, successit Baduradus, qui et ipse ex hac regione, nobili ortus prosapia, ex ejusdem Ecclesiæ, Herbipolensis videlicet, Clero electus est. Qui præclaræ morum nobilitatis, magnanimitatis et industriæ merito familiaritatem regiam intimè consecutus, tantæ dignitatis locum promeruit, ut ei non minor facultas, quàm voluntas amplificandæ, provehendæ, atque adornandæ Ecclesiæ sibi commissæ suppetere videretur.* Genus igitur Baduradi (quod & Auctor vitæ Meinwerici Episcopi retulit) ex nobili Saxonum familia, atque, ut Gelenius perhibet, ex Adelingis Padbergicis; quorum per illa tempora ingentes

Badura-
dus ex no-
bilitate
Saxonica,
& Clero
Herbipo-
lensi se-
cundus
Paderb.
Episco-
pus.

Jdo Presby-
ter.
Auctor vitæ
Mein-
werici.
Gelen. lib. 4.
Sacra.

H

opes,